

امام حسین(ع) تلاوت خونپن وحی

ادکتر اصغر فروغی ابری
عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

مقدمه:

امام حسین(علیه السلام) قرآن ناطقی است که در کانون نزول وحی و

- به هنگامه‌ی تلاوت‌های رسول الله(صلی الله علیه وآل‌ه وسلام) برای
كتابت وحی به دست مبارک امیرالمؤمنین علی(علیه السلام) و در
گرم‌گرم مرور و قرائت محفوظات قرآنی مادر بزرگوارش حضرت
فاطمه زهرا (سلام الله علیها) رشد و پرورش یافته و نور قرآن با
گوشت و پوست و خون و منطق او ممزوج شده است.
و اوتالی، (۱) حافظ، (۲) عامل، (۳) سند (۴) و شریک (۵) قرآن قلمداد
و از امور محبوب در نزدش انس با آیات قرآنی به حساب آمده
شده و زندگی او با همه فرازها، آفریننده‌ی تابلوهای زنده عمل به
قرآن کریم است.

منطق امام حسین(علیه السلام) منطق قرآن و استدلال‌های او
استدلال قرآن و نصایح و اندرزهایش همه بر آیات قرآن استوار و
انقلاب و نهضتش که مهمترین فراز زندگی آن بزرگوار را تشکیل می
دهد از قرآن الهام‌گرفته و همگام با قرآن کریم حرکت نموده است.

دانشمند بزرگوار عبدالرزاق
الموسوي المقرم در اين زمينه
نوشته است:

«امام حسین(عليه السلام) در طول زندگی خود، در سازندگی و ارشاد و تبلیغ، در سفر و حضر، هرگز از تلاوت قرآن دست نکشید، حتی در روز عاشورا در سرزمین(طف) برای اتمام حجت و هدایت آنانکه برای کشتن او اجتماع کرده بودند به تلاوت قرآن مشغول شد، فرزند رسول خدا(صلی الله عليه وآلہ وسلم) بدین گونه در مسیر خویش راه می سپرد و به پیش می رفت تا اینکه سر مطهر او در بالای نیزه به تلاوت قرآن پرداخت.» (۶)

در این مقاله به ارائه نظرات و اقوال روایی پیرامون قرآن خواندن و سخن گفتن سر مطهر حضرت ابا عبدالله الحسین(عليه السلام) اقدام و به اثبات اعجاز سر مقدس امام(عليه السلام) در سیره‌های گری قرآنی ایشان پرداخته ام.

بررسی نظرات (شاهدان عینی تلاوت رأس مطهر)
قاضی نور الله شوشتري(ره) در

احقاق الحق و محمد امین امینی در ركب الحسينی(۷) روایات مربوط به قرآن خواندن سر مقدس امام حسین(عليه السلام) را جمع آوری و ذکر نموده اندکه از مجموع آنها می توان دو نظر را استخراج کرد: نظر اول: حاکی از این است که سر بریده امام حسین(عليه السلام) در کوفه و شام آیاتی چند از قرآن کریم بویژه سوره کهف را قرائت و تلاوت فرموده است.

نظر دوم: بیانگر آن است که شخصی را پیشاپیش سرهای مقدس شهدای کربلا مأمور کرده بودند که آیات اول سوره کهف را بخواند و سر بریده امام حسین(عليه السلام) به اذن خداوند جمله ای را بیان کرده است.

برای ورود در نقد و بررسی نظرات، تذكر چند نکته ضروری به نظر می آید.
اول: راویان این واقعه (تلاوت رأس مطهر) همه در صحن حضور داشته و مشاهدات خود را بیان کرده اند.

دوم: دو تن از راویان این واقعه (يعنى زيد بن ارقم و منهال بن

۶- مقتل مقرم - ص ۴۲۲
۷- امینی، محمد امین، ركب الحسينی(عليه السلام)، مرکز доказаний
الاسلامیه - جلد ۶، ص ۹۲.

۸- قرآن کریم - سوره کهف، آیه ۹
۹- ر. ک - حسینی مرعشی تصریح
سید نورالله، «احقاق الحق» به تصحیح
سید شهاب الدین حسینی مرعشی
نجفی، به اهتمام سید محمود مرعشی،
ج ۱۱ ص ۴۵۲.

۱۰- قرآن کریم - سوره بقره، آیه ۱۳۷
۱۱- ابن شهر آشوب، ابی جعفر رشید
الدین محمد بن علی، «مناقب آل ابی
طالب»، بتصحیح حاج السید هاشم
الرسولی محلاتی، مطبوعه علمیه قم بی تا
ج ۴ ص ۶۱

عمر و الاسدی) از جمله صحابی پیامبر و محدثان مورد وثوق هستند و سلمة بن کهیل نیز که از تابعان است نیز ثقه بوده‌اند و اختلاف نظر آنها را نمی‌توان حمل بر غرض ورزی نمود و به احتمال قوی آنها دچار خطای دید و شنیدن شده‌اند.
سوم: برای رهایی از این تناقض در روایات می‌توان گفت که هر یک گوشه‌ای از این واقعه‌ی شگفت‌انگیز را ضبط کرده‌اند شهادت و روایت (تلاؤت رأس مطهر)

در دمشق روایت کرده است: او می‌گوید من در غرفه بالاخانه که سر امام حسین (علیه السلام) در حالی که بر نیزه بود از مقابل من گشت.

هنگامی که مقابل من قرار گرفت از او شنیدم که می‌خواند: «ام حسبت أَنَّ اصْحَابَ الْكَهْفِ وَ الرَّقِيمَ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجِيبًا»^(۸) به خدا قسم حالم دگرگون شدو فریاد زدم: ای پسر رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) سر تو و کار تو عجیب‌تر است.^(۹) بنا بر روایت ابن شهر

زید بن ارقم از جمله راویانی است که واقعه‌ی قرآن خواندن سر امام حسین (علیه السلام) را

سوگند از او در باب فرادیس در
دمشق بدون هیچگونه شک و
شبهه ای شنیدم که می گفت:
«فسيكفيكم الله و هو السميع
العلم»

روایات فوق، همه حاکی از آن
است که سر بریده‌ی امام
حسین(علیه السلام) در دمشق
آیاتی از قرآن را تلاوت کرده
است؛ اما روایتی از «منهال بن
عمرو» در دست است که گونه
دیگر روایت را نشان می‌دهد.
مؤلف (نورالبصائر) می‌نویسد: ابن
خلویه از اعمش و او از منهال بن
عمرو الا سدی روایت کرده که
گفت: به خدا قسم من در دمشق
بودم که سر امام حسین(علیه
السلام) را هنگام حمل دیدم که
پیشاپیش سر امام حسین(علیه
السلام) مردی سوره کهف را می
خواند تا اینکه به این آیه رسید:
«ام حسبت انَّاصحَابَ الْكَهْفِ وَ
الرَّقِيمَ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجِيْباً»
گفت: سر به سخن درآمد و گفت:
قتل من عجیب‌تر از آن است. (۱۴)
که در دیگر متابع عین روایت فوق
باندک اختلافی در فراز آخر آمده
است.
فانطق الله الرأس بلسان ذرب فقال:

آشوب، ابو محنف روایتی را از
شعیی نقل می‌کند که بیانگر قرآن
خواندن سر امام حسین(علیه
السلام) در دمشق است. او می
گوید همچنین صدای او در
دمشق شنیده شده که می گفت:
«لا حول ولا قوَةَ الا بالله» و
همچنین شنیده شده که می
خواند «انَّاصحَابَ الْكَهْفِ وَ
الرَّقِيمَ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجِيْباً» پس
زید بن ارقم گفت: کار تو
عجبیب‌تر است ای فرزند
پیامبر(ص). (۱۰)

یکی دیگر از کسانیکه در همین
رابطه روایتی نقل کرده «سلمه بن
کهیل ابویحیی الحضرمی»
(متوفی سال ۱۲۱ هـ) که بنا بر قول
محدثین بویژه نسائی، ثقه بوده
است، می‌گوید سر امام
حسین(علیه السلام) را بر نیزه
دیدم که می گفت: «فسيكفيكم
الله و هو السميع العليم» (۱۱)

روایت فوق را یکی دیگر از
محدثین به نام سلیمان بن مهران
اسدی ابو محمد ملقب به اعمش
(متوفی ۱۴۸-۶۱ هـ) از سلمه بن کهیل
شنیده و نقل کرده او گفت: به
سلمه بن کهیل گفتم: ترا به خدا
قسم از او شنیدی، گفت: به خدا

۱- سفیدی، صلاح الدین خلیل بن اییک،
الواقی بالوقایت» طبع دار صادر به
روت ۱۴۱۱ هـ ۱۹۹۱ م جزء قسم ۱۵ ص ۲۲

۲- جوینی الخراسانی، ابراهیم بن
حمد بن الموید بن عبدالله بن علی بن
محمد، «فوائد السمعطین»، به تحقیق شیخ
حمد باقر محمودی موسسه محمودی
روت - لبنان - ۱۴۰۰ هـ ۱۹۸۰ م ص

«اعجب من اصحاب الكهف قتلى و حملی» (۱۵) در بحار الانوار آمده: فأنطق الله الرأس بلسان ذرب ذلق، فقال: أَعْجَبُ مِنْ أَصْحَابِ الْكَهْفِ قُتْلَى وَ حَمْلِي..» (۱۶)

البته برای هماهنگ کردن روایات فوق با هم دلایل وجود دارد که به آنها اشاره می شود.

﴿ ترفند تبلیغاتی حکومت یزید در برابر تلاوت رأس مطهر امام حسین(علیه السلام) .. از جمله دلایل عدم منافات و تناقض روایات مذکوره با هم، ترفندهای تبلیغاتی حکومت یزید بود. عمال یزید به منظور محو اعجاز سربریده امام(علیه السلام)، هنگامی که سر بالای نیزه، قرآن می خوانده یکی از قاریان را با مهارت جلو نیزه ای که سر امام حسین(علیه السلام) بر روی آن قرار داشت، مستقر نموده که شروع به خوanden همان آیاتی کرده که سر امام تلاوت می کرده است و این عمل چنان با مهارت صورت گرفت و نظرها را به خود جلب کرده که حتی «منهال بن عمرو» را نیز به خطایداخته است.

بنابر روایتی، سربریده امام حسین(علیه السلام) در کوفه نیز آیاتی از قرآن بویژه آیات اول سوره کهف را تلاوت کرده است. ابن شهر آشوب می نویسد: ابو مخنف از شعبی روایت می کند که سر امام حسین(علیه السلام) در صیارف در کوفه آویخته بود، پس سر به صدا درآمد و سوره کهف را خواند تا به این جارسید: **إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ أَمْنَا بِرَبِّهِمْ وَ زَدْنَاهُمْ هَذِهِ فَلْمَ يَزْدَهُمْ ذَالِكُ الْأَضْلَالُ** (۱۷) و به تعاقب آن هنگامیکه سر امام به درخت آویخته بود، از آن شنیده شد: «و سیعلمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنْ مُنْقَلِبٌ يَنْقَلِبُونَ» (۱۸) بنابراین، با توجه به روایات، شکی نیست که سر بریده امام حسین(علیه السلام) به منظور تکمیل رسالت خطیرش به اذن خدا آیاتی از قرآن را تلاوت کرده (۱۹) و گونه ای دیگر از اعجاز خاندان عصمت و طهارت را به منصه ظهور رسانده است.

﴿ اعجازی دیگر از سر مقدس امام حسین(علیه السلام) یکی دیگر از اعجازهای سر امام حسین(علیه السلام) گفت و گو آن با راهب مسیحی است؛ ابن

- ۱۴ - الشبلنجی شیخ مؤمن بن حسن مؤمن، «نورالابصار» به تحقیق: ش محمد بن علی الصبان - الطبعه الاخوا نار الفکه - ۹۹ س ه ص ۱۵.۱۴۹
- حسینی مرعضی تستری، همان کتاب ۴۵۳ ص
- ۱۵ - محمدياقر المجلسى، بحار الانوار دارالكتبه الاسلاميه بي تاج، ۴۵ ص ۴۵
- ۱۶ - قرآن کریم - سوره کهف - آیه ۲۲۷
- ۱۷ - قرآن کریم - سوره شعراء - ۲۰. ۶۰. ص ۶۱.
- ۱۸ - بحار الانوار - جلد ۴ - ص ۶۱.
- ۱۹ - بحار الانوار - جلد ۴ - ص ۶۰.

به سخن درآمد و گفت: به دین
جدم محمد(صلی الله علیه وآل
وسلم) داخل شو. پس راهب
گفت: اشهد ان لا اله الا الله و
اشهد ان محمد رسول الله. پس
شفاعت او را پذیرفت. (۲۰) روایت
فوق به صورتهای دیگری نیز
ثبت شده که با توجه به اینکه
محتو و نتیجه یکی است ما این
روایت را که مختصر و جامع بود،
برگزیدیم.

نتیجه:

نتیجه این مقاله به اختصار این
است که:

۱— امام معصوم زنده و مردہ
ندارد و تمام اعضای او کار
خدائی می کنند و سخن گفتن
رأس مطهر، از این قبیل است.
۲— رأس مطهر امام حسین(علیه
السلام) برای هدایت گری مردم
و رسوا کردن دشمنان قرآن به
تلاؤت آیات قرآن کریم پرداخته
است.

۳— تلاؤت قرآن رأس بریده
اباعبدالله الحسین(علیه السلام)
بر سر نیزه، از جمله معجزات و
کرامات حسینی(علیه السلام)
است که تبلیغات حکومت
طاغوتی یزید را بر ضد اهل

شهرآشوب از «خصائص النظری»
نقل می کند: «هنگامی که اسرا به
همراه سرشهدا به قنسرين
رسیدند؛ راهبی از صومعه‌ی
خود به سوی سرفت و مشاهده
کرد که از آن نوری ساطع می‌شود
و به آسمان می‌رود؛ ده هزار درهم
به مأمورین داد و سر را گرفت و
به صومعه اش برد. بدون آنکه
کسی را ببیند صدایی شنید که
می‌گفت: خوشابه حال تو و
خوشابه حال کسی که حرمت او
را بشناسد.

راهب سر امام(علیه السلام) را
بلند کرد و گفت: ای پر رودگار!
به حق عیسی از این سربخواه که
با من تکلم کند! پس سر به سخن
درآمد و گفت: ای راهب چه
چیزی می خواهی؟ گفت: تو
کیستی؟ گفت: «انا ابن محمد
المصطفی و انا ابن على
المرتضی و انا ابن فاطمه
الزهراء و انا المقتول بکربلا
انا المظلوم و انا العطشان» پس
ساکت شد. راهب صورتش را بر
صورت امام گذاشت و گفت: من
صورتم را از روی صورت تو بر
نمی دارم تا اینکه بگویی که من
شفیع تو در روز قیامت. پس سر

مصحف خون

بیت(علیه السلام) خنثی نمود.
۴- از آنجا که رأس بربده سید
الشهداء در پیشاپیش کاروان
اسرا به تلاوت قرآن پرداخت، به

مردم کوفه و شام، جایگاه رفیع
اسراء را معرفی کرد و ترفندهای
سیاسی - تبلیغاتی طاغوت وقت
را، در هم شکست.

ای مهرتابان برسنان، قرآن بخوان قرآن بخوان
ای با خموشان همزبان، قرآن بخوان قرآن بخوان
تنها نه محمل می بری، از کاروان دل می بری
هم دل ببر هم جان ستان، قرآن بخوان قرآن بخوان
تو رهنمای قاله مادر میان سلسه
بر دفع ظلم ساریان، قرآن بخوان قرآن بخوان
دوش از بربده حنجرت گفتی سخن با خواهرت
اکنون به بالای سنان، قرآن بخوان قرآن بخوان
ای مصحف قاری شده، خون ازلبت جاری شده
بار دگر بگشا دهان، قرآن بخوان قرآن بخوان
تازیر کوه ماتمت نیرویگیرم از دمت
حتی میان دشمنان، قرآن بخوان قرآن بخوان
ای طوطی خاکستری بر لاله نیلوفری
آهی بکش، اشکی فشان، قرآن بخوان قرآن بخوان
باغت به خون پوشیده شد، گلهای سرخت چیده شد
در سوگ گل ای باغبان قرآن بخوان قرآن بخوان
اشک فrac{ق}{رم} در بصر، زخم زبانم بر جرگر
مارا ز تهمت وارهان، قرآن بخوان قرآن بخوان
ترسم بمیرد دخترت در پیش چشم خواهرت
بر طفل بی تاب و توان، قرآن بخوان قرآن بخوان
تاهر دم از فیض دمت مضمون بگیرد میثمت
ای سر پیدا ونهان، قرآن بخوان قرآن بخوان
غلامرضا سازگار